

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

15 noiembrie 2023

mun. Chișinău

Curtea Supremă de Justiție
Completul de judecată în componența:
Președinte – Talpă Boris,
Judecători – Eremciuc Ghenadie, Mânăscuță Igor

examinând fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, admisibilitatea recursului declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, *Plîngău Alexandru*, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30 noiembrie 2022, în cauza penală în privința lui

Juc Anatolie xxxxx, născut la xxxx, originar și domiciliat în xxxx,

Termenii de examinare a cauzei:
prima instanță: 04.10.2021– 28.04.2022;
instanța de apel: 15.05.2022 – 30.11.2022;
instanța de recurs: 03.02.2023 –15.11.2023.

Asupra motivelor invocate în recurs, în baza materialelor din dosar, completul de judecată

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Căușeni, sediul Ștefan Vodă din 28 aprilie 2022, *Juc Anatolie* a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzută de art.201¹ alin.(1), lit. b) penal, și în baza acestei Legi, cu aplicarea prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, i-a fost stabilită pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității pe un termen de 120 ore.

S-a încasat din contul inculpatului *Juc Anatolie* în beneficiul Statului cheltuielile de judecată în sumă de **128** lei.

2. Pentru a pronunța sentința prima instanță a constatat că:

Juc Anatolie în perioada 14 iunie 2020 – 11 iunie 2021, acționând cu intenție directă, venind în stare de ebrietate alcoolică la domiciliul său amplasat în xxxxx, care aparține concubinei sale, Raducan Aliona, urmărind scopul impunerii voinței și controlului personal asupra concubinei, care conform art.133¹ Cod penal, este membrul de familie, inițiază conflicte în cadrul cărora o intimidează, provocându-i stări de tensiune și suferință psihică, acțiuni manifestate ofense, înjurare, umilire și amenințări, lovituri, bruscări, târât de păr, astfel, provocându-i stări de frică, neliniște și anxietate, îngrijorare față de siguranța proprie, fapte ce se întâmplă sistematic, acțiunile de intimidare fiind orientate în scopul autoafirmării proprii și impunerii voinței și controlului personal asupra părții vătămate.

Acțiunile inculpatului s-au desfășurat până la data de 11.06.2021, aproximativ ora 20:00, când ultimul aflându-se la domiciliul concubinei Raducan Aliona, amplasat în xxxxx, acționând cu intenție și dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și dorind, în mod conștient, survenirea lor, ca urmare a unui conflict apărut, manifestând comportament violent, brutal și agresiv, urmărind scopul de a se

autoafirma și a manifesta superioritatea sa și desconsiderarea față de normele de conduită familiare, i-a aplicat concubinei mai multe lovituri cu pumnul și palma în diferite regiuni ale corpului, a numit-o cu cuvinte necenzurate, provocându-i stare de tensiune și frică permanentă, o stare intensă de anxietate și epuizare emoțională, fapt confirmat prin raportul de constatare nr.66 din 03.08.2021.

Acțiunile inculpatului *Juc Anatolie* au fost încadrate juridic în baza art.201¹ alin.(1), lit. b) Cod penal, conform indicilor calificativi – „*acțiunea intenționată comisă de un membru al familiei în privința altui membru al familie, manifestată prin intimidare în scop de impunere a voinței sau a controlului personal asupra victimei.*”

3. Ne fiind de acord cu sentința pronunțată, a declarat apel *procurorul*, prin care a solicitat casarea sentinței în partea stabilirii pedepsei, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatului *Juc Anatolie*, recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzută de art.201¹ alin.(1), lit. b) Cod penal, cu aplicarea prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, să-i fie stabilită pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 1 an și 6 luni, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În motivarea cererii de apel *procurorul* a invocat că, pedeapsa aplicată inculpatului este prea blândă, considerând că această soluție este una greșită și nu corespunde scopului pedepsei penale de corectare și reeducare a inculpatului, or prima instanță la individualizarea pedepsei penale nu a ținut cont de faptul că, inculpatul anterior a fost condamnat pentru infracțiuni similare și anume prin sentințele: Judecătorei Căușeni, sediul Ștefan Vodă din 04.07.2019, în baza art.201¹ alin.(1), lit. a) Cod penal, la 4 luni închisoare; Judecătorei Căușeni, sediul Ștefan Vodă din 06.05.2021, în baza art.201¹ alin.(1), lit. b) Cod penal la 6 luni închisoare. Respectiv corectarea inculpatului este posibilă doar cu aplicarea pedepsei sub formă de închisoare.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30 noiembrie 2022, apelul *procurorului* a fost respins ca nefondat, cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a reținut că, judecarea cauzei în instanța de fond a avut loc pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în corespundere cu prevederile art.364¹ Cod de procedură penală, probele fiind apreciate corect prin prisma art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concluzenței, veridicității și coroborării lor, prima instanță corect concluzionând asupra vinovăției inculpatului *Juc Anatolie* în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin.(1), lit. b) Cod penal.

Referitor la individualizarea pedepsei, instanța de apel a constatat că, prima instanță a acordat deplină eficiență prevederilor art. art. 6, 7, 61, 75, Cod penal, respectiv a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele care atenuază ori agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

Instanța de apel a notat că, în privința inculpatului în calitate de circumstanță atenuantă s-a stabilit căința sinceră, iar în calitate de circumstanțe agravante - săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiune similară.

De asemenea, instanța de apel a reținut că, inculpatul anterior a fost judecat (f.d.21); la locul de trai se caracterizează negativ (19); la evidența medicului psihiatru și narcolog nu se află (f.d.52- 53); conform cazierului contravențional, în perioada anilor 2013-2020, *Juc Anatolie* a comis 7 contravenții, fiindu-i stabilite sancțiuni contravenționale sub formă de amendă, dintre care au fost achitate doar trei amenzi (f.d.20).

Sancțiunea infracțiunii prevăzută de art. 201¹ alin. (1) lit. a) Cod penal, pentru care a fost recunoscut vinovat inculpatul, prevede pedeapsa cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 150 la 180 de ore sau cu închisoare de până la 3 ani.

Totodată, instanța de apel a reținut că prin sentința Judecătorei Căușeni, sediul Ștefan Vodă din 06.05.2021, inculpatul anterior a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 201¹ alin.(1), lit. b) Cod penal la 6 luni închisoare. Acțiunile infracționale au fost începute până la condamnarea lui, fiind continuate până la data de 11.06.2021, adică după pronunțarea prezentei sentințe, însă până la punerea ei în executare. Respectiv, instanța a statuat că faptele inculpatului nu constituie recidivă.

La fel, instanța de apel a reținut că, partea vătămată, Raducan Aliona, în ședința de judecată a declarat că s-au împăcat, deja de 2 luni, inculpatul nu mai servește, totodată, a solicitat ca Juc Anatolie să nu fie privat de libertate din motiv că are grad de invaliditate și are nevoie de inculpat ca să o ajute.

Din considerentele menționate, instanța de apel a statuat că, pedeapsa sub formă de închisoare, solicitată de către procuror este inechitabilă, apreciind totodată că, pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, în limita maximă prevăzută de sancțiunea art. 201¹alin.(1), lit. b) Cod penal și anume 120 ore, stabilită de către prima instanță este suficientă pentru corectarea și reeducarea inculpatului.

5. Legalitatea și temeinicia deciziei instanței de apel este contestată cu recurs de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, *Plîngău Alexandru*, în temeiul art. 427 alin. (1), pct. 6), 10) Cod de procedură penală, care solicită casarea deciziei instanței de apel, cu remiterea cauzei penale la rejudecare în instanța de apel în alt complet de judecată.

5.1. În motivarea recursului declarat, procurorul invocă că, la stabilirea pedepsei în privința inculpatului Juc Anatolie, în vederea corectării, reeducării ultimului, instanțele de fond au aplicat și menținut o pedeapsa prea blândă în coraport cu personalitatea inculpatului și gravitatea faptei săvârșite.

Astfel, invocând prevederile art. art. 61, 75 Cod penal, acuzatorul de stat indică, că instanțele de fond la stabilirea pedepsei inculpatului Juc Anatolie sub formă de muncă neremunerată în folosul societății, nu au ținut cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de personalitatea inculpatului și de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

Recurentul consideră că, instanța de apel superficial și-a motivat soluția doar prin faptul, că inculpatul a recunoscut în totalitate vina, precum și că s-a împăcat cu partea vătămată, care în instanța de apel a declarat că nu dorește să-i fie aplicată o pedeapsă privativă de libertate.

Instanța de apel nu a luat în considerație faptul că, inculpatul a săvârșit o infracțiune mai puțin gravă, anterior a fost condamnat pentru infracțiuni similare. Potrivit revendicării (f. d. 24), în privința inculpatului au fost intentate 4 cauze penale, dintre care o cauză penală a fost pornită în baza art. 186 Cod penal, iar 3 cauze penale în baza art. 201¹ Cod penal.

Totodată, inculpatul conform sentinței Judecătorei Căușeni, sediul Ștefan Vodă din 06.05.2021 a fost condamnat pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (1) Cod penal, la 6 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

De asemenea, instanța de apel nu a luat în considerare și cazierul contravențional al inculpatului (f.d.23), din care rezultă că anterior în privința acestuia au fost intentate șapte procese contravenționale, și anume pentru comiterea faptelor de huliganism nu prea grav, cauzarea de vătămări corporale, neexecutarea ordinelor de restricție. Instanța de apel nu a dat apreciere nici caracteristicii eliberate pe numele inculpatului de către autoritățile publice locale, din care rezultă că inculpatul se caracterizează negativ.

Reieșind din materialul caracterizant eliberat pe numele inculpatului se constată că, Juc Anatolie este o personalitate socialmente periculoasă, or comiterea actelor de violență în familie s-a transformat deja pentru inculpat într-o îndeletnicire. Pedepsele alternative

închisorii care au fost aplicate anterior în privința inculpatului nu au dus la realizarea scopului pedepsei penale, și anume cel de corijare a inculpatului.

6. Examinând admisibilitatea recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție conchide asupra inadmisibilității acestuia, din următoarele considerente.

Conform prevederilor Legii nr. 246 din 31.07.2023 în vigoare din 01 septembrie 2023 pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conex reformei Curții Supreme de Justiție), art. XI alin. (3), *recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi vor fi examinate în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului.*

Totodată, din textul legii menționate, rezultă că procedura de examinare a admisibilității recursurilor depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data în vigoare a acestei Legi, urmează să fie efectuată conform noilor modificări introduse în prevederile Codului de procedură penală, în vigoare din 01 septembrie 2023.

În speță se constată că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală (în redacția Legii nr. 246 din 31.07.2023, în vigoare din 01 septembrie 2023) și a declarat recursul în termen la 09.01.2023.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală (în redacția Legii nr. 246 din 31.07.2023, în vigoare din 01 septembrie 2023), *instanța de recurs, examinând admisibilitatea recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în baza materialelor din dosar, este în drept să declare recursul inadmisibil în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.*

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală (în redacția Legii nr. 246 din 31.07.2023, în vigoare din 01.09.2023), *instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute la art. 427 invocate în recurs.*

Reieșind din conținutul recursului declarat de către procuror, se constată că procurorul face trimitere la temeiurile de casare prevăzute de art. 427 alin. (1), pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, potrivit cărora, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și apel atunci când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și pentru că s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale, procurorul menționând că prin decizia contestată, inculpatului i-a fost aplicată o pedeapsă necorespunzătoare faptei și circumstanțelor stabilite, considerând că pedeapsa este prea blândă.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub acest aspect, completul de judecată reține că argumentele invocate în cererea de recurs nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, din raționamentele ce urmează a fi expuse.

Cu referire la temeiul invocat în baza art. 427 alin. (1), pct. 6) Cod de procedură penală, completul de judecată analizând decizia instanței de apel prin prisma erorii de drept prevăzută de Legea menționată, constată că, astfel de erori de drept nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul că instanța de apel, la examinarea cauzei a respectat prevederile art. art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (8) Cod de procedură penală și în decizia adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat de către procuror, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

În această ordine de idei și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar, declarat de procuror (pct. 5.1., din decizie), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârii contestate, inclusiv cele reproduse în pct. 4-4.1 din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanța de apel, legal și întemeiat a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată inculpatului, dând o încadrare juridică corectă acțiunilor acestora, în strictă conformitate cu prevederile normelor de

procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar.

La fel, completul de judecată conchide că, instanțele de fond, în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, întru elucidarea tuturor circumstanțelor care au stat la baza pertinentei, concludenții și utilității probatoriului cercetat în ședință de judecată, au adoptat în fond hotărâri motivate, expuse cu claritate, de unde se constată că, în acțiunile inculpatului se întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.201¹ alin.(1), lit. b) Cod penal, după indicii calificativi – „*acțiunea intenționată comisă de un membru al familiei în privința altui membru al familie, manifestată prin intimidare în scop de impunere a voinței sau a controlului personal asupra victimei.*”

Totodată, completul de judecată, respinge ca fiind neîntemeiate argumentele recurentului precum că, instanța de apel nu a indicat în decizie, motivele pentru care a menținut pedeapsa inculpatului sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității pe un termen de 120 ore, stabilită prin sentință, or din conținutul deciziei, se constată respectarea prevederilor art. art. 61, 75 Cod penal, pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității stabilită inculpatului, fiind individualizată corect, capabilă să restabilească echitatea socială, să realizeze scopurile Legii penale și pedepsei penale.

În continuare, completul de judecată reține că în speță nu și-a găsit confirmarea nici temeiul pentru recurs prevăzut la art. 427 alin. (1), pct. 10) Cod de procedură penală, deoarece instanța de apel și-a motivat întemeiat soluția adoptată, acordând deplină eficiență prevederilor art. art. 61, 75 - 78 Cod penal, la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei inculpatului, stabilite conform sancțiunii articolului imputat acestuia, ținându-se cont și de dispozițiile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală.

Conform alin. (1), art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovată de săvârșirea unei infracțiuni, inclusiv prin procedura de judecare în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea Specială a prezentului Cod și în conformitate cu dispozițiile Părții Generale a Codului penal, totodată la caz ținându-se cont și de prevederile alin. (8) art. 364¹ Cod de procedură penală.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată va ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează sau agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale acestuia.

Reieșind din prevederile art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală, un mijloc de corectare, și reeducare a condamnatului, și se aplică persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor, având drept scop restabilirea echității sociale, corectarea acestuia, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnaților, cât și din partea altor persoane.

Respectiv, este prerogativa instanței de judecată să aprecieze dacă scopul pedepsei poate fi atins fără executarea efectivă a acesteia. În formarea acestei convingeri, instanța de judecată urmează să țină cont de totalitatea condițiilor expres prevăzute de Lege, ceea ce la caz s-a realizat.

Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice sau să înjosească demnitatea persoanei condamnate. Instanța de judecată trebuie să aleagă și să aplice acel tip, și acea mărime a pedepsei care vor fi cele mai eficiente pentru atingerea scopului Legii.

Reieșind din materialele cauzei se atestă că, în urma solicitării și înscrisului autentic al inculpatului (f.d.100), prezenta cauză a fost judecată pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în conformitate cu prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală.

Potrivit alin. (8), art. 364¹ Cod de procedură penală, inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor imputate în rechizitoriu și a solicitat judecarea cauzei pe baza probelor

administrare în faza urmăririi penale, beneficiază de reducere cu 1/3 a limitelor de pedeapsă prevăzute de Lege în cazul pedepsei cu închisoare, ori cu muncă neremunerată în folosul comunității și de reducere cu 1/4 a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu amendă.

Completul de judecată reține că, sancțiunea infracțiunii prevăzută de art. 201¹ alin. (1), lit. b) Cod penal, pentru care a fost recunoscut vinovat inculpatul, prevede pedeapsa cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 150 la 180 de ore sau cu închisoare de până la 3 ani.

Aplicând prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, noile limite minime și maxime pentru pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității constituie de la 100 la 120 ore, iar pentru pedeapsa cu închisoare de la 3 luni până la 2 ani.

La caz, prima instanță, corect a stabilit forma pedepsei – muncă neremunerată în folosul comunității, mărirea acesteia încadrându-se în limitele noi stabilite prin aplicarea art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală.

În continuare completul de judecată specifică faptul că, la individualizarea pedepsei în privința inculpatului, instanțele de fond au ținut cont de gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, care potrivit art.16 alin. (3) Cod penal, face parte din categoria infracțiunilor mai puțin grave.

La fel, s-a efectuat o analiză completă și minuțioasă a personalității inculpatului, instanța stabilind că inculpatul Juc Anatolie, la locul de trai se caracterizează negativ (f. d. 19), la evidența medicului psihiatru și narcolog nu se află (f. d. 52- 53), anterior a fost condamnat prin sentința Judecătoria Căușeni, sediul Ștefan Vodă din 06.05.2021, în baza art. 201¹ alin.(1), lit. b) Cod penal la 6 luni închisoare (f. d. 21).

Concomitent, s-a luat în considerație și poziția părții vătămate Raducan Aliona, care în instanță a declarat că s-a împăcat cu inculpatul și a solicitat să nu fie privat de libertate din motiv ca are grad de invaliditate și are nevoie de inculpat să o ajute, neavând careva pretenții (f. d. 134).

Toate acestea în ansamblu, denotă faptul că, inculpatul poate fi corectat și fără izolarea acestuia de societate prin stabilirea unei pedepsei sub formă de muncă neremunerată în folosul societății în limita maximă prevăzută de sancțiunea art. 201¹ alin.(1), lit. b) Cod penal și anume de 120 ore.

Prin urmare, completul de judecată consideră că argumentele invocate în cererea de recurs referitor la individualizarea pedepsei penale nu întrunesc temei de a interveni în hotărârile contestate, or, instanțele de grad inferior și-au motivat complet și întemeiat soluțiile emise, acordând deplină eficiență prevederilor art. art. 7, 61, 75 Cod penal la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei, stabilind inculpatului Juc Anatolie, o pedeapsă echitabilă și proporțională faptei comise, așa după cum a fost stabilită de către prima instanță și menținută de instanța de apel, pedeapsă care răspunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut în art. 61 alin. (2) Cod penal de restabilire a echității sociale, corectare a inculpatului, precum și de prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea acestuia, cât și a altor persoane.

Astfel, nu pot fi reținute argumentele recurentului precum că, instanța de apel în mod eronat a raportat circumstanțele prezentei cauze la normele penale și procesual-penale, deoarece instanța de judecată este în măsură să înfăptuiască acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a săvârșit o infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Mai mult ca atât, analizând în cumul argumentele invocate de către recurent în susținerea recursului declarat, completul de judecată atestă că acestea în esență sunt identice

celor din cererea de apel, asupra căroră instanța de apel s-a expus, complet, argumentat și motivat legal,

În opinia completului de judecată, pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul societății, stabilită în limita maximă prevăzută de sancțiunea art. 201¹ alin.(1), lit. b) Cod penal și anume 120 ore, este echitabilă și proporțională circumstanțelor stabilite.

În asemenea circumstanței, completul de judecată conchide că temeuri de a pune la îndoială veridicitatea argumentelor instanței de apel în motivarea soluției sale nu se identifică, și în virtutea corectitudinii lor și pentru a evita repetări inutile, instanța de recurs ordinar le acceptă și le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct.37 a hotărârii sale în cauza *Albert vs. România din 16.02.2010*, statuează că art.6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61*), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

În acest context și ținând cont de prevederile art. 432 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs concluzionează că temeiurile de casare invocate de către recurent și prevăzute de art. 427 alin. (1), pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, nu și-au găsit aplicabilitatea la caz întrucât decizia atacată este legală, întemeiată și echitabilă, astfel că recursul urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. în conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală (*în redacția Legii nr. 246 din 31.07.2023, în vigoare din 01 septembrie 2023*), completul de judecată al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, *Plîngău Alexandru*, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30 noiembrie 2022, în cauza penală în privința lui **Juc Anatolie xxxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Președinte

Talpă Boris

Judecători

Eremciuc Ghenadie

Mănăscurtă Igor